

- zasądzenie odszkodowania za udokumentowaną szkodę, której wysokość została określona i jest szacowana na 77 408 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 12a ust. 3 regulaminu pracowniczego oraz art. 2.1 polityki SRB przyjętej decyzją zgromadzenia plenarnego SRB z dnia 29 listopada 2017 r. ⁽¹⁾
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 24 regulaminu pracowniczego i art. 7.3 polityki SRB.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku staranności.

W odniesieniu do wniosku o odszkodowanie, skarżący powołuje się na zawinione działanie strony pozwanej, poniesioną przez niego szkodę oraz związek między winą a szkodą.

⁽¹⁾ Polityka ochrony godności osoby i zapobiegania mobbingowi i molestowaniu seksualnemu.

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2020 r. – MHCS / EUIPO – Lidl Stiftung (Odcienie koloru pomarańczowego)

(Sprawa T-274/20)

(2020/C 247/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: MHCS (Épernay, Francja) (przedstawiciel: adwokat O. Vrins)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (kolor zawierający pewne odcienie koloru pomarańczowego) – unijny znak towarowy nr 747 949

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lutego 2020 r. w sprawie R 2392/2018-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta ich własnymi kosztami;
- obciążenie EUIPO kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 26 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego lub zasady 1 ust. 1 lit. d) w związku z zasadą 3 ust. 2, 3 i 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Komisji (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego;
- Naruszenie ogólnej zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasad pewności prawa i dobrej administracji (w tym obowiązku uzasadniania);
- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2020 r. – Westfälische Drahtindustrie i in. / Komisja**(Sprawa T-275/20)**

(2020/C 247/32)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Niemcy), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm) i Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci O. Duys i N. Tkatchenko)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 2 marca 2020 r., którym zastępca dyrektora generalnego ds. budżetu Komisji wezwała pierwszą skarżącą do zapłaty na rzecz Komisji kwoty 12 236 931,69 EUR;
- i w następstwie tego stwierdzenie, że Komisja powinna zaliczyć płatności dokonane przez pierwszą skarżącą w okresie od 29 lipca 2011 r. do 16 czerwca 2015 r. w wysokości 16 400 000 EUR wraz z odsetkami wyrównawczymi od tej kwoty w wysokości ogółem 1 420 610 EUR, a więc w sumie kwotę 17 820 610 EUR, na poczet grzywny nałożonej przez Sąd w sprawie Westfälische Drahtindustrie i in./Komisja (T-393/10, EU:T:2015:515) ze skutkiem na dzień 15 lipca 2015 r., i że tym samym grzywna ta poprzez zapłatę w dniu 17 października 2019 r. w wysokości 18 149 636,24 EUR została już całkowicie uregulowana; i
- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz pierwszej skarżącej kwoty 1 633 085,17 EUR wraz z odsetkami wyrównawczymi od dnia 17 października 2019 r. oraz odsetkami za opóźnienie w wysokości średniej stopy procentowej stosowanej w rozpatrywanym okresie przez EBC do jego operacji refinansujących, powiększonej o 3,5 punktu procentowego od dnia 17 października 2019 r. do zwrotu w całości należnej kwoty;
- posiłkowo – zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję Europejską, zapłaty na rzecz trzech skarżących odszkodowania w wysokości 12 236 931,69 EUR w postaci potrącenia z kwotą żadaną przez Komisję od pierwszej skarżącej pismem z dnia 2 marca 2020 r. w wysokości 12 236 931,36 EUR oraz zapłaty na rzecz pierwszej skarżącej kwoty nadpłaconej w wysokości 1 633 085,17 EUR wraz z odsetkami wyrównawczymi od dnia 17 października 2019 r. oraz odsetkami za opóźnienie w wysokości średniej stopy procentowej stosowanej w rozpatrywanym okresie przez EBC do jego operacji refinansujących, powiększonej o 3,5 punktu procentowego od dnia 17 października 2019 r. do zwrotu w całości należnej kwoty;